

KEIJO RAHKONEN

DOMINIQUE LECOURT

Ranskalainen filosofi Dominique Lecourt (s. 1944) on lehtemme vanhemman polven lukijoille tuttu 70-luvulta (ks. Arto Noron ja Keijo Rahkosen haastattelu *Marxismi, rationalismi, irrationalismi, t&e* 2/79). Lecourt on *Ecole normale supérieure* -eliittikoulun kasvatteja (mikä on tapana aina erikseen mainita Ranskassa) ja Georges Canguilhem ja Louis Althusserin oppilas. Nykyisin hän on Pariisin VII:n yliopiston tieteenfilosofian professori. Lecourtin tutkimuksen kohteena ovat olleet erityisesti tieteen, filosofian ja yhteiskunnan suhteet sekä niihin liittyvät teoreettiset, eettiset ja poliittiset kysymykset. Hän on julkaissut toistakymmentä teosta, jotka käsittelevät mm. Gaston Bachelardin historiallista epistemologiaa (Vrin 1969, Grasset 1974), Lysenkon ”tapausta” (Maspero, 1976) sekä analyyttistä filosofiaa (*L'Ordre et les Jeux*, Grasset, 1981). Hiljattain Le-

courtilta on ilmestynyt kaksi teosta: esseekokoelma *Contre la Peur* (Hachette, 1990; 2. laajennettu p., 1993) ja amerikkalaista fundamentalismia ruotiva *L'Amérique entre le Bible et Darwin* (PUF, 1992).

Lecourt on yhdessä Derridan, Lyotardin ym. kanssa vuonna 1983 perustetun *Collège international de philosophie*n perustajajäsen. Hän on myös *Association Diderot'n* ja vastaperustetun *Comité International Diderot'n* johtaja. Lisäksi hän johtaa *Presses universitaires de France*n (PUF) kustantamaa sarjaa *Nouvelle Encyclopedie Diderot* sekä tänä vuonna ilmestymisensä aloittavaa lehteä *Revue de la Nouvelle Encyclopedie Diderot* (ks. tarkemmin Tieteellinen elämä). Oheinen Lecourtin kirjoitus on ilmestynyt alun perin hänen kirjansa *Contre la Peur* toisen painoksen liitteenä (Hachette, 1993). Lehtemme ystävänä Lecourt on henkilökohtaisesti antanut tämän kirjoituksen julkaisuluvan t&e:lle.